NO HI HA TORRENTADES QUAN PLOU FLUIX

Pau Castanyer

Amb l'ajuda de Llorenç Balaguer i Carla González.

Agraïments a Javier Barrera, Joan Fullana i Antoni Capó.

1a impressió: juny del 2017

Edicions del despropòsit
www.edicionsdeldesproposit.com
edicions@desproposit.cat
C/ Passatemps, 75
07120 Son Sardinia

Arrib a casa
de veure el metge.
L'uròleg.
Des de fora
entra una llum
que insisteix a recordar
que abril acaba
amb una pàtina d'hivern.
Realment és guapa,
com a palpable, quasi.
Però no em qualla
aquesta tranquil·litat.
No sé estar assegut.
Em mir les cames.
Mir el mòbil.
Distraccions.
Distraccions.
Posar-me les mans
a la cara.
Fer caure el tronc
cap als genolls.
Me cou.
Fumar.
Fumar.
No.
Posar un podcast
a la tauleta.
Música que faci companyia
a la soledat
que cerca la meva raó.
Soledat de mi,
allunyament de mi,
del qui pensa dins mi,
de qui pensa
en el teu fantasma
que tenc en mi.
Que has deixat en mi.
La finestra,
mira la finestra.
Distraccions.
Hi ha bassiots,
ha plogut hivern
Això ja ho havia dit.
Me repetesc.
Me puny.
Abril, abril, abril.
Distraccions.
Apuja el volum,
apuja el volum!
Que tapi el gall aquest
que fa dies
que brama
a qualsevol hora.
Que tapi els riures i jocs
del fill dels veïnats.
Què diu la cançó?
Distraccions.
Concentra't.
Concentra't.
Apagau-me.
Uns segons,
estaria bé.
Diu alguna cosa
en anglés
de "plorar a vegades",
la cançó.
No hi ha torrentades
quan plou fluix,
el mal és
en una altra banda.
Atura.
Ves a l'estudi,
agafa paper
i boli.
Posa't a escriure.
Sí.
Sí.
Sanació per creativitat.
Sanació amb la poesia.
Escriu.
Escriu!
Plasma't.
Buida't.
Diga-ho.
Com si un poema
pogués fer renunciar
els bacteris que m'aniden
a la pròstata.

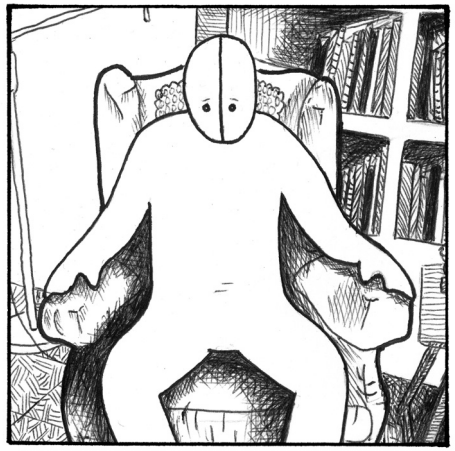

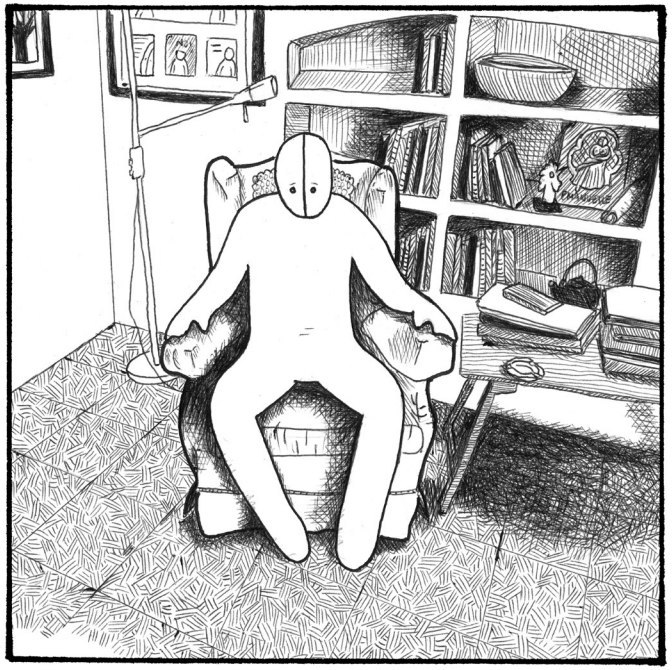

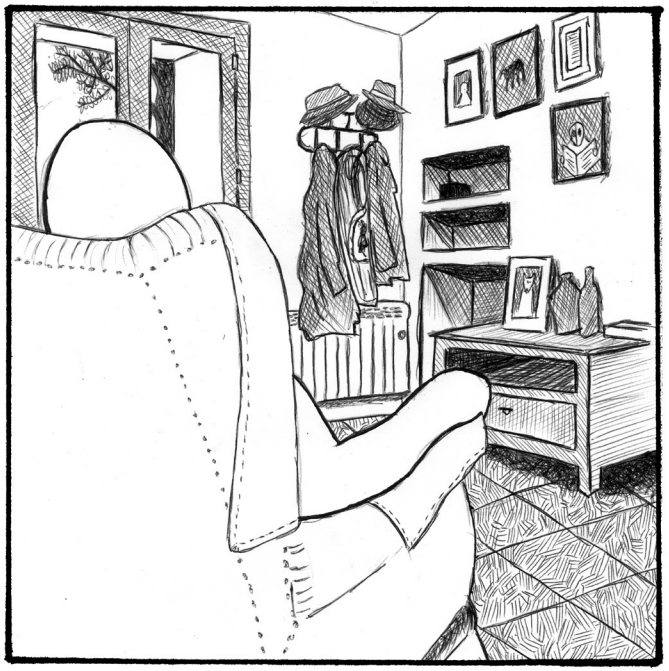

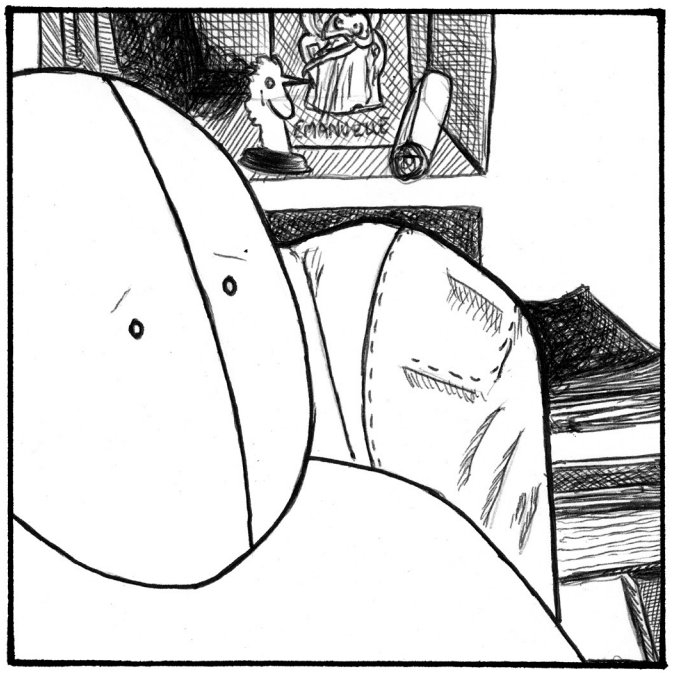

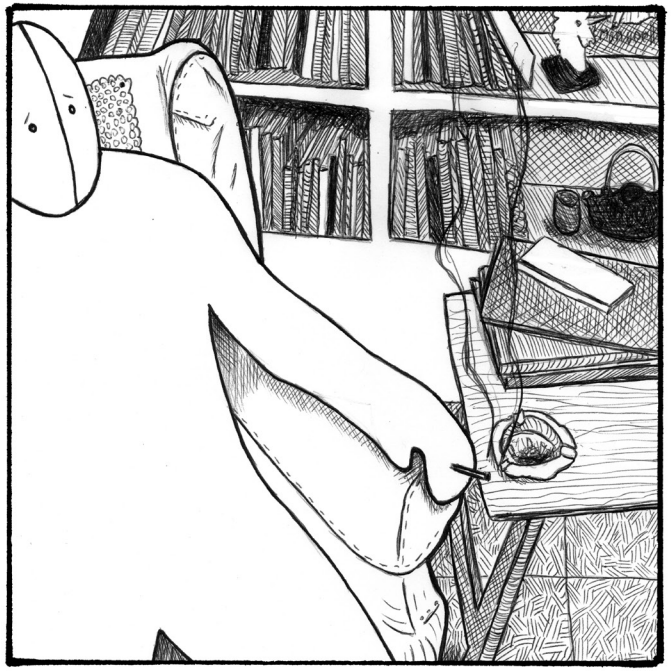

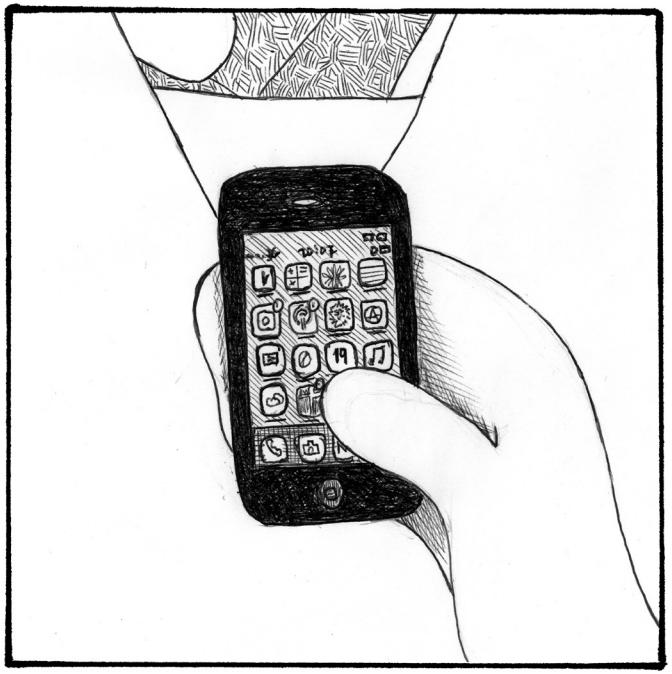

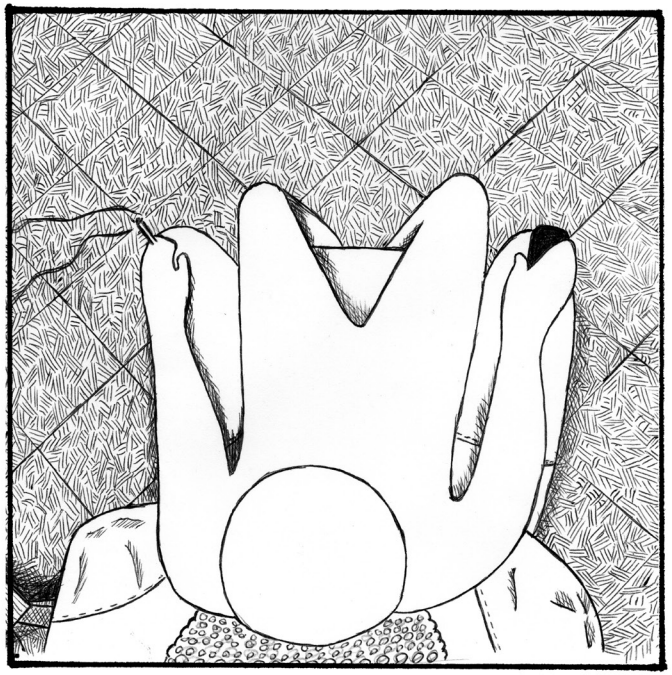

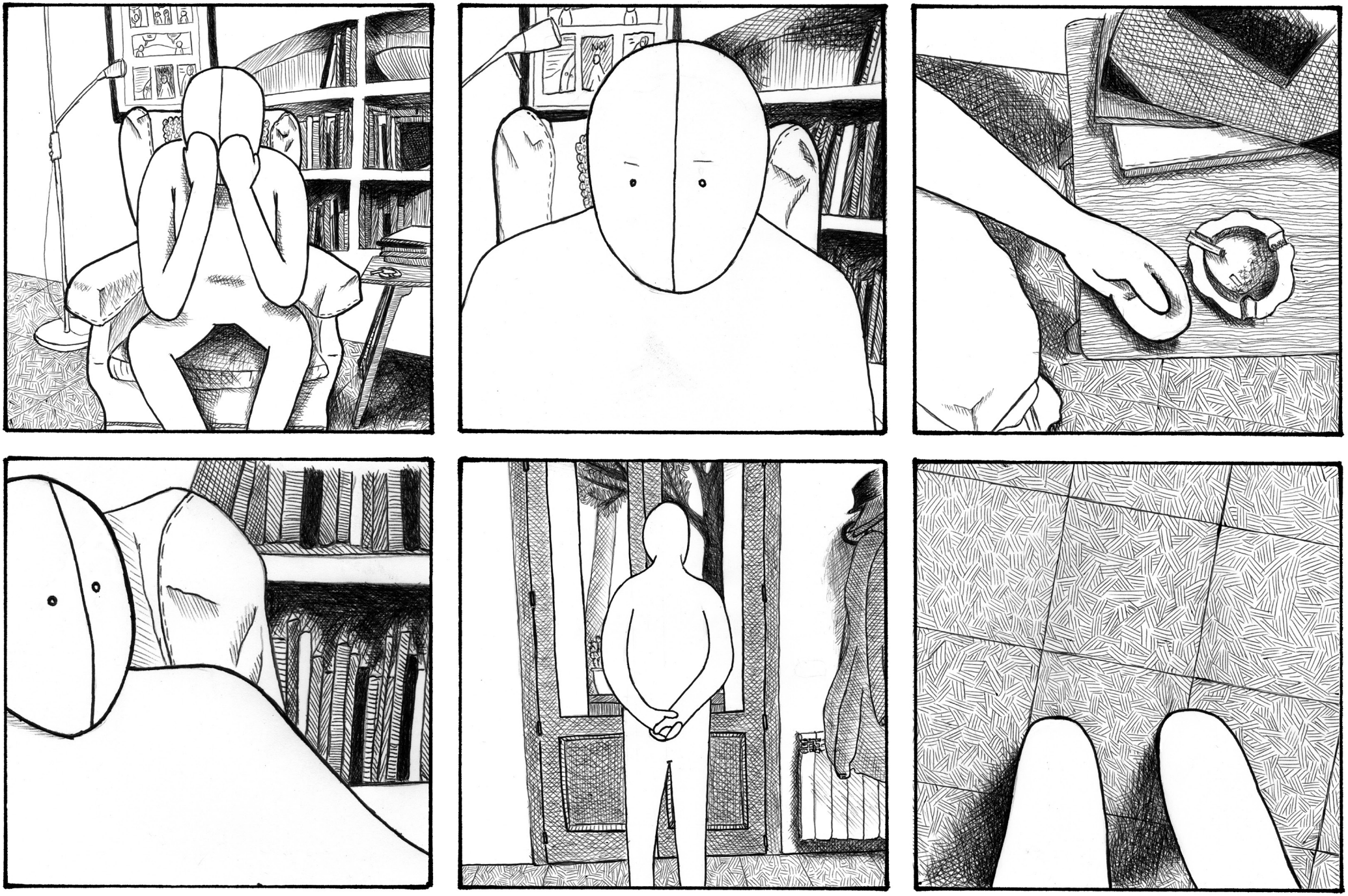

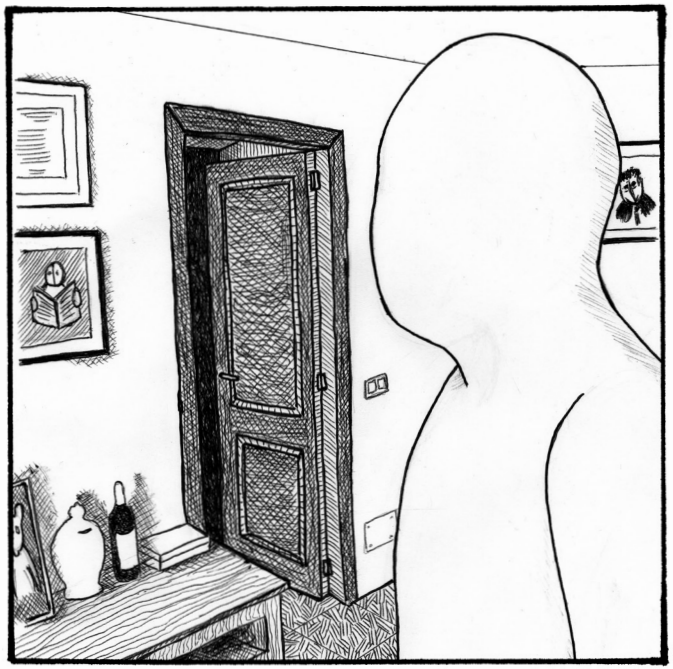

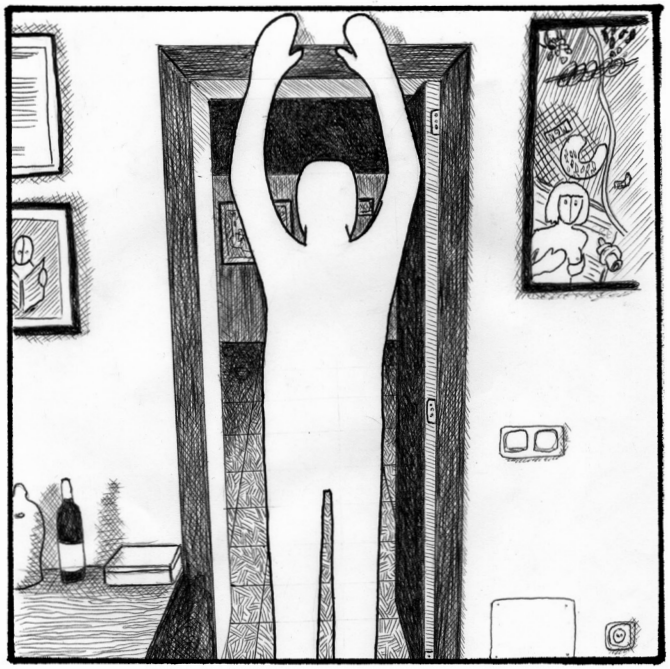

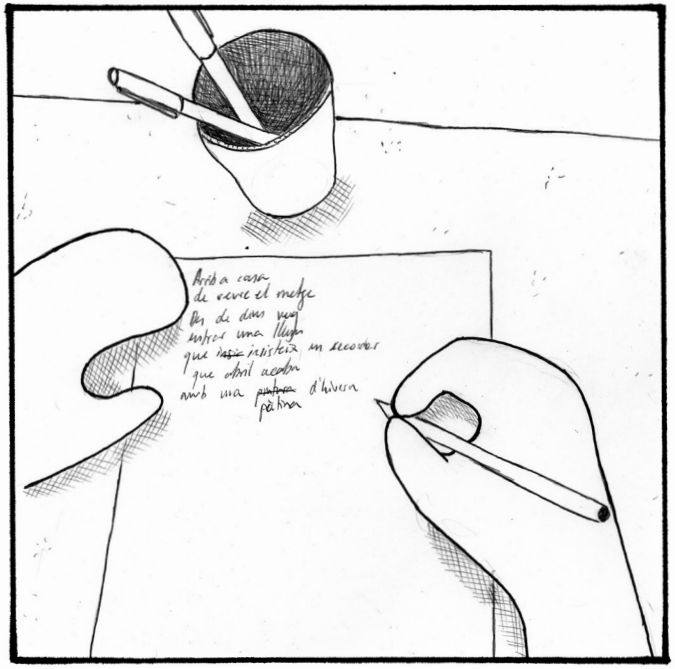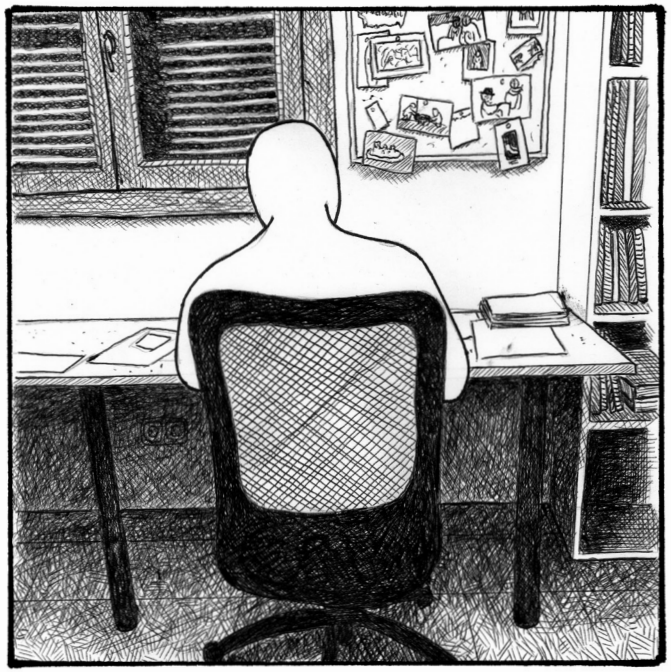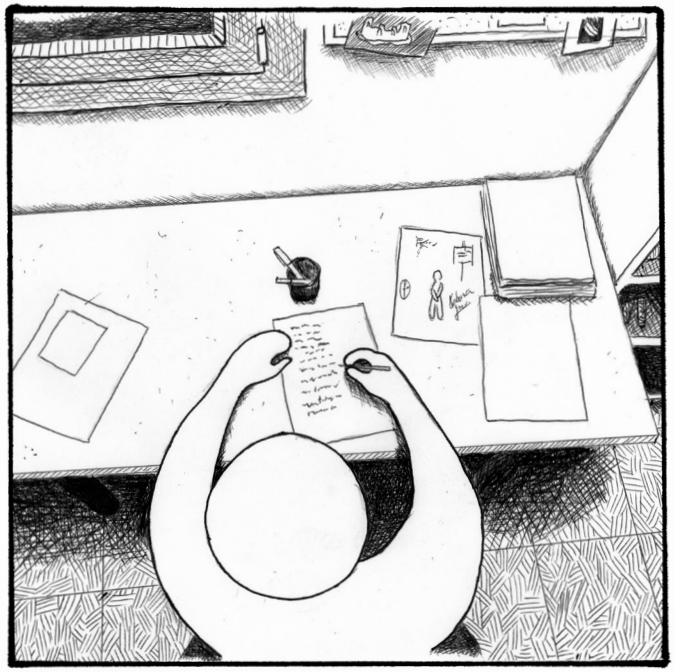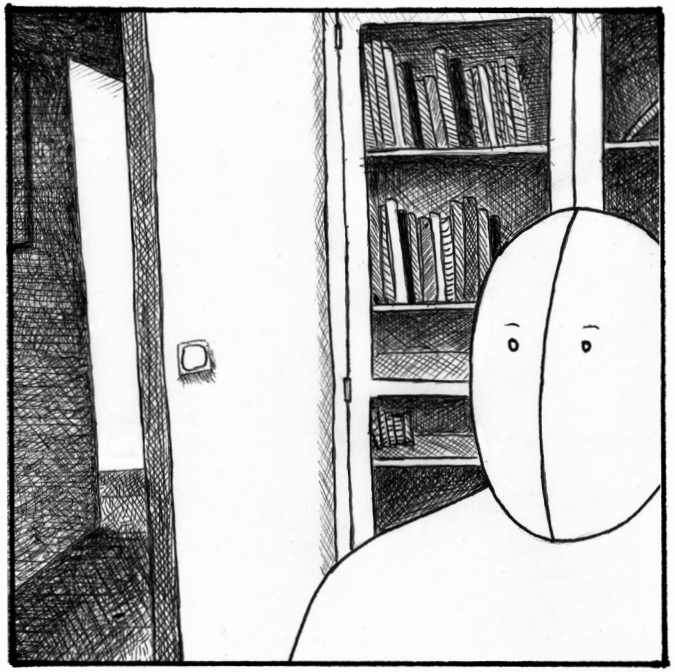
Arriba a casa
de sovint el matge
fan de dues vegs
sofrir una llagra
que ~~vagis~~ persisteix en recordar
que obrir acaba
amb una ~~pintura~~ pàtina d'hivern